

ODVJETNIČKI URED

Milica Đurđević

Zagreb, Margaretska 3 tel. 01-555-2364 01/6298365 mob 091 7332011
E-mail: milica.djurdjevic1@optinet.hr

RH TRGOVAČKI SUD SPLIT
Split, Sukoišanska 5

Na br:ST-630/2018

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

I Pobijanim Rješenjem Trgovačkog suda Split pod brojem ST-630/2018-318 od 10 studenog 2025.g donijeto je Rješenje .

Takovo Rješenje stečajni vjerovnik pobija u cijelosti radi:

- bitnih povreda ZPP-a
- bitnih povreda OZ-a
- pogrešne primjene materijalnog prava

II Naime, sud donosi Rješenje u kojem na strani 1-3 obrazlaže katastarske čestice koje nisu predmet ovog postupka obzirom na činjenicu da su iste prodane kupcu koji se i upisao u zemljišne knjige.

Dokaz:uvid u zk

Jedino što su u obrazloženju svojeg Rješenja nalazi se na strani 2 pod II te pod III i IV pobijanog rješenja.

Naime, pod pod III istog Rješenja navedeno je da se „Josip Šarko kao stečajni vjerovnik upućuje da u roku od 8 dana pokrene parnicu protiv Ines LJubičić kao razlučnog vjerovnika te ako u navedenom roku takvu radnju ne poduzme smatrat će se da je tražbina razlučnog vjerovnika nije osporena“.

Naime, sudu je poznato da je stečajni vjerovnik već podnio tužbu koja se vodi kod Općinskog građanskog suda Zagreb pod brojem P-341/2020 .

Dokaz:Ugovor o prijenosu tražbine

Podnesak sudu P-341/2 na kraju krajeva naslovni Sud je dužan izvršiti uvid u spis OGZ-a P-341/2020

Stečajni vjerovnik ističe da je stečaj pokrenut 2018 godine a Slobodanu Ljubičiću je priznato razlučno pravo a ustup tražbine je nastupio danom 7.3.2023 g.koji prema članku 146 stečajnog zakona prijenos razlučne tražbine nije dopušten i temeljem čl.150 st.3 Stečajnog zakona takav Ugovor je ništetan .Obzirom da je Sud dužan da pazi na ništetnost po službenoj dužnosti prema propisima Zakona o obveznim odnosima (čl-327)a pravila parničnog postupka se na odgovarajući način primjenjuju u stečajnom postupku .Stečajni Sud nije lišen ovlasti da pazi na valjanost poslova koji direktno utječu na stečajnu masu i tražbine.

Člankom 11 stavkom 3 Stečajnog zakona (načelo postupka) Sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi i sve potrebne pravne radnje i uvide u spis i po potrebi zakazati raspravu radi utvrđenja svih činjenica.

Sud je utvrdio temeljem čl.150 SZ-a a je Slobodan Ljubičić u stečajnom postupku imao položaj razlučnog vjerovnika koji mu je priznat 2019 g. i naknadno gubi pravo otuđenja i prijenosa tražbine i ustupa iste. na ovakav način je naslovni sud pogrešno primjenio materijalno pravo iz čl.150 stečajnog zakona.

Upravo je naslovni sud povredio pravo na sudsku zaštitu (Ustav RH čl.29 i čl.6 EKLJP) što predstavlja uskraćivanje prava stranke na sudsku zaštitu protiv nezakonitog posla.

Postavlja se pitanje da li Sud smije zanemariti obvezujuće zakonske odredbe u stečajnom postupku u kojima je Stečajni zakon glavni temelj odlučivanja te donijeti Odluku bez primjene obvezujućih odredbi Stečajnog zakona.

Sud je morao odlučiti i primijeniti zakonsku odredbu čl.327 ZOO-a da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti ili je na ovakav način svoju zakonsku dužnost prebacio na Općinski građanski sud Zagreb iako je i sam o tome trebao odlučiti.

Očito je da se u pobijanom Rješenju radi o neistinama i netočnim činjenicama da bi Sud opravdao svoju Odluku. Iako je vidljivo iz obrazloženja da je donio oprečne Odluke o istoj pravnoj stvari. kako smo naveli pod III i IV ove Odluke.

Postavlja se pitanje kako može Sud donijeti Rješenje o isplati navodnom razlučnom vjerovniku iako je pravni posao sklopljen protivno pravnim propisima pa na temelju takvog pravnog posla priznaje kao legitiman u svom Rješenju.

Sud nije zakonito donio Rješenje te naložio isplatu razlučne tražbine čija legitimacija proizilazi iz Ugovora koji je potencijalno ništetan ,bez prethodnog utvrđenja valjanosti tog Ugovora.

Ovo predstavlja dugoročne posljedice za povjerenje u pravni sustav RH ako sudovi selektivno primjenjuju vlastite zakone ,posebno one koji su ključni za zaštitu stečajne mase i sprečavanje nezakonitih radnji i to unatoč zabrani i upozorenju stečajnog vjerovnika.

Zaključno ističemo da stečajni vjerovnik smatra da pobijanim rješenjem naslovnog suda počinjene bitne povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava čime je povrijedio pravo na sudsku zaštitu stečajnog vjerovnika time što dopušta pravni učinak ništetnog Ugovora unutar stečajnog postupka i ignorira pravnu normu čl.150 ST.

Ostalo iz obrazloženja Rješenja je samo nabrojanje tijeka postupka bez nekog Zaključka osim što na strani 3 pobijanog Rješenja pod IV „odbija se zahtjev vjerovnika Josipa Šarka za odgodom namirenja razlučnog vjerovnika“ pa se postavlja pitanje obzirom da je u koliziji Rješenje pod III sa točkom IV pobijanog Rješenja ,jer pod t.III se nalaže stečajnom vjerovniku da u roku od 8 dana pokrene postupak protiv razlučnog vjerovnika a pod t.IV se znači bez obzira što je vjerovnik pokrenuo tužbu

protiv razlučnog verovnika Sud unaprijed donosi Odluku da se odbija njegov prijedlog za odgodom namirenja.

Stečajni vjerovnik je dostavio u spis detaljno obrazloženje vezano za Odluku VTS-a na koju se Sud nije niti osvrnuo niti obrazložio zašto ne prihvaća podnesak stečajnog vjerovnika.

Nadalje, naslovni sud nije postupio po Odluci Visokog trgovačkog suda RH pod brojem PŽ-1002/2025 od 29 travnja 2025.g. iako navedeni Sud u svojoj Odluci uvažava neke dijelove žalbe stečajnog vjerovnika a od kojih zavisi da li je „razlučni vjerovnik „zaista razlučni vjerovnik te kako iz Odluke VTS-a proizilazi citiramo strana 7 AD 4 „Sud u obrazloženju prvostupanjske Odluke o odluci o troškovima nije u potpunosti naveo razloge iz kojih bi bilo moguće utvrditi pravilnost takvog obračuna“

Nadalje, na istoj strani Odluke VTS RH pod 22 drugostupanjski sud navodi „razlučni vjerovnik ima pravo samo na troškove iz ovršnog postupka a ne na troškove stečajnog postupka sve na temelju čl.114 st.5 OZ-a.

Iz odluke VTS-a strana 8 osporava prvostupanjsku Odluku da nije dao razloge o iznosu dosuđenog troška u visini od 139.318,67 eura te da se iz stanja spisa to ne može utvrditi.

Iz Odluke VTS-a također na istoj strani pod t.23 da je nejasno obrazloženje prvostupanjskog rješenja pod t,19 .

Na strani 9 rješenja VTS-a AD 5 navedeno je da će prvostupanjski sud posebnim Rješenjem odrediti nagradu stečajnom upravitelju što govori u prilog da ne dostaju razlozi o odlučnim činjenicama pa se prvostupanjska Odluka ne može ispitati.

Također iz drugostupanjske Odluke na istoj strani proizilazi da iznos od 161.235,00 eura odnosi na trošak odvjetnika u stečajnom postupku a već smo naprijed istakli da isti ne mogu pripasti u stečajnom postupku nego samo troškovi ovršnog postupka u skladu sa zakonskim propisima .

Obzirom na činjenicu da se osporavaju sva prava razlučnog vjerovnika dok se dovrše parnični postupci u OGZ-u P-341/2020 ne može se govoriti o iznosu kako razlučnog vjerovnika tako i troškovima kjer za sada dok se navedeni spis ne dovrši da li ima pravo na naplću ili ne a pogotovo vezano i za članak 150 SZ-a.

Što se tiče ostalih žalbenih razloga istaknutih koje smo isticali u žalbi drugostupanjski sud na strani 11 Odluke navodi da je temeljem članka 117 OZ-a propisano da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može ako to utječe na njezino namirenje najkasnije na ročištu za diobu .drugoj osobi osporiti postojanje tražbine a ovo obrazloženje je u suprotnosti sa podneskom razlučnog vjerovnika koji tvrdi da stečajni vjerovnik nema takva procesna prava.

Odredbom čl,118 OZ-a sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da u određenom roku pokrene parnicu jer Odluka zavisi od spornih činjenica i učinila vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje **Sud je trebao odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika čija se tražbina osporava jer je stečajni vjerovnik dostavio dokaze o pokretanju parnice kao i tužbu za utvrđenje ništetnosti isprava na temelju čega je nastalo razlučno pravo upravo iz razloga koji smo naveli ..**

Stečajni vjerovnik je u navedeni spis dostavio tužbe kako iz Trg.suda Split tako i iz Općinskog građanskog suda Zagreb .

Dokaz:kao u spisu

Na strani 11 pod 36 drugostupanjski sud navodi „ako je parnica pokrenuta tada je postojanje tražbine sporno a što proizilazi iz Odredbe st.6 čl.118 OZ-a kojom je propisano da presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini dakle u parnici u kojoj se utvrđuje da tuženik nema pravo namirenja svoje tražbine djeluje kako u odnosu na ovršenika tako i na sve vjerovnike.

Dakle,iz prethodno navedenog proizilazi da ako je pravomoćno odlučeno o ništetnosti Ugovora o zajmu i pozajmica ,još nije odlučeno o sporu o ništenosti Ugovora o cesijama i ustupu potraživanja u vezi tih navodnih zajmova i pozajmica pa je stečajni vjerovnik podnio tužbu radi osporavanja tražbine Petra Pipuza i osporavnje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić o čemu su dostavljeni dokazi a ponovno se dostavljaju.

Pa stoga u Odluci VTS-a na strani 12 t.39 u rješenju Sud navodi da je nejasno i protuvrijedno prvostupanjski sud utvrdio da ne postoje sporne činjenice jer isprave u spisu govore upravo suprotno a i tvrdnja prvostupanjskog suda kako vjerovnik Josip Šarko navodno nema pravo osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić. Itekako ima pravo na osporavanje tražbine koje su nastale na nezakonit način kao i presude zbog ogluhe ako iz društvenog Ugovora društva Kumulu s d.o.o. proizilazi da za bilo kakvu pravnu radnju mora postojati dva potpisa ,pa je osoba koja je sve to potpisivala počinila zlouporabu službenog položaja je u suprotnosti sa odredbama Zakona o trgovačkim društvima pa takvi Ugovori „cesije i drugo smatra se da nisu ni nastali .

To je izričito navedeno u Odluci VTS-a strana 13 „da pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da je u suprotnosti sa Zapisnikom sa ročišta (strana 1012 spis) kao i da je radi osporavanja stečajni vjerovnik pokrenuo 2 parnična postupka koji su u tijeku.Stečani vjerovnik je u podnesku od 11 listopada 2024 g. iznio i primjedbu da ovaj stečajni vjerovnik vodi parnične postupke protiv sada razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić radi proglašenja izvršene cesije nezakonitom i nepoštenom i predložio je da se Ines Ljubičić uskrati raspoređivanje njezine tražbine do pravomoćnog okončanja tog postupka kao drugog.

Donošenjem prvostupanjskog rješenja počinjena je bitna povreda odredaba ZPP-a iz čl.345 st.1 t.11 ZPP-a kao i da je pogrešno pričajnog zakona.jalno pravo iz članka 355 i 356 ZPP-a.

t

Stečajni vjerovnik je također tijekom prvostupanjskog postupka na temelju Sporazuma (dogovor za RJ RIAR“ od 5 srpnja 2007 g. a koji je priložen u spis istom pripada iznos koji premašuje 200 eura po m2 mora sukladno tome pripasti stečajnom vjerovniku a ističemo da je taj Sporazum još uvijek na snazi i da nije poništen što znači da proizvodi prava i učinke a zaključen je bez obzira što tada

društvo nije bilo u stečaju upravo između osoba i pravnog prednika razlučnog vjerovnika.

Ističeno također da prvostupanjski sud nije postupio po uputi VTS-a prije nove Odluke jer je VTS u svojoj prvoj Odluci istakao prisilnu narav odredbe čl.118 st.1 OZ-a i dao jasnu uputu prvostupanjskom sudu da u ponovljenom postupku ,a koji je zanemario navedeno i ponovno u odnosu na upućivanje na parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavane tražbine razlučnog vjerovnika ,pogrešnom primjenom materijalnog prava donio sadržajno istu Odluku a koja je rješenjem ukinuta.

Ističemo da da je stečajni vjerovnik pokrenuo parnicu protiv sadašnje razlučne vjerovnice Ines Ljubičić .Što se može utvrditi dokazima koji su već u spisu.

Dokaz.dokazi spis OGZ-a P-341/2020 i spis kod nalsovnog suda p-5/2019

Iz prethodno navedenih razloga su neosnovani navodi razlučnog vjerovnika .

Uostalom temeljem odredbe čl.118 OZ-a prvostupanjski sud će neizostavno postupiti po navedenom članku i uputiti stečajnog vjerovnika da pokrene parnicu protiv Ines Ljubičić ako smatra da to nije učinjeno.

Odredbom čl.65 st.1 OZ-a propisano je da na prijedlog stečajnog vjerovnika Sud može odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika koji to nije ako učini vjerojatnim da bi provedbom isplate stečajni vjerovnik i drugi trpili nenadoknadivu štetu ili teško nenadokandivom štetom ili učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se sprečilo nasilje a drugi je da bi ostvarenjem barem jedne od pretpostavki nabrojanih u čl.65 t.1-11 OZ-a a sve obzirom na prethodno navedeno o ništetnosti u skladu sa čl.150 SZ-a

Temeljem iznijetog stečajni vjerovnik stavlja prijedlog sudu da temeljem čla.118 st.3 OZ-a donese

R J E Š E N J E

I Rješenjem naslovnog suda odgađa se donošenje Rješenja o namirenju Ines Ljubičić iz Zagreba,Pantovčak 97 OIB 63124783188h kao razlučnog vjerovnika do okončanja parnice koja se vodi kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem P-341/2020 kao i parnice koja se vodi kod Trgovačkog suda Split pod brojem P-5/2019

II Temeljem iznijetog stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske ukidanje pobijanog Rješenja kao neosnovanog i podredno donošenje Rješenja kojim se usvajaju prigovori stečajnog vjerovnika i donošenje novog Rješenja,

Josip Šarko pp